

Subjektivni odnos okrivljenika 1. – 17. prema počinjenim kaznenim djelima.

Nakon što je sud, u odnosu na sva četiri utužena kaznena djela, dao odlučne razloge glede izvršenih kaznenih djela i počinitelja istih, to spram subjektivnog odnosa okrivljenika 1-17 prema počinjenim kaznenim djelima, treba kazati da su okr. 1 - 15, u odnosu na djelo iz t. 1. izreke presude, postupali s izravnom namjerom, dakle, bili su svjesni svojih radnji i postupaka i htjeli nastupanje štetne posljedice, dakle, da su neovlašteno i protivno čl. 3. Zakona o suzbijanju zlorabe opojnih droga prodavali i radi prodaje kupovali, posjedovali i prenosili tvari i pripravke, propisom proglašeni opojnim drogama, što su postupajući na taj način i htjeli. Sud također smatra da su okrivljenici Goran Svalina, Ibrahim Stollakaj, Ferdi i Mehdi Ahmeti, Denis Mirko Mandić i Joško Balić, također postupali sa izravnom namjerom, prilikom izvršenja kaznenog djela iz čl. 333. KZ, jer su svjesni da, Goran Svalina kao organizator grupe, a ostali kao njeni pripadnici, takvim oblikom pripadaju grupi ljudi koji imaju za cilj počinjenje djela za koja se može izreći tri godine zatvora ili teža. Isti su okrivljenici postupali sa tim oblikom namjere i kod izvršenja djela iz čl. 263. st. 1. KZ-a, a kada su bili svjesni da bacajući, odnosno postavljajući eksplozivne naprave ispred obiteljske kuće, odnosno pod vozilo, u naseljenom mjestu, ugrožavaju tjelesni integritet osoba ili da će nastupiti znatna materijalna šteta, odnosno na taj način izazivaju opasnost za život i tijelo ljudi, odnosno imovinu većeg opsega, te hoće počinjenje tih djela. I okrivljeni je Tonći Budić također postupao dolusno, pomažući u izvršenju djela iz čl. 263. st. 1. KZ-a, o čemu se sud u ranijem dijelu presude već izjasnio. Nadalje, okrivljeni Goran Svalina u odnosu na kazneno djelo iz čl. 335. st. 1. KZ, odnosno Tonći Budić u odnosu na kazneno djelo iz čl. 335. st. 2. KZ, također su nastupali sa izravnom namjerom i kako je to ranije opisano.

Za potrebe postupka, na raspravi je izveden dokaz sudsko psihijatrijskim vještačenjem okrivljenika Gorana Svaline, Joška Svaline, Ibrahima Stollakja, Igora Dokića, Mehdi Ahmetia, Nevena Urlića, Tonća Devivia, Siniše Bradarića, Denisa Mirka Mandića i Dragana Boljata i to svih tih okrivljenika po stalnom sudskom vještaku psihijatrijske struke Jasminki dr. Šarić. Isti je vještak psihijatar u svome pisanom nalazu i mišljenju, te zaključku svoga psihijatrijskog vještačenja za okr. Gorana Svalinu, zaprimljenog kod suda dana 18. lipnja 2010. godine (list 3066-3071) navela kako taj okrivljenik nije ovisan o heroinu, prema zatvorskoj medicinskoj dokumentaciji, budući da nakon prijema nisu evidentirane apstinencijske smetnje, niti mu je postavljena dijagnoza ovisnosti. Kod njega da se nalaze obilježja disocijalnog poremećaja osobnosti, šifra F60.2. Djelo da nije počinjeno pod odlučujućim djelovanjem sredstva ovisnosti. Slijedom toga, vještak dr. Šarić smatra da je okrivljeni Goran Svalina tempore criminis bio urednih mogućnosti shvaćanja, značenja svojih postupaka i upravljanja svojom voljom, dakle vještak ga je utvrdila ubrojivim.

Ostajući kod svog pisanog nalaza i mišljenja i na glavnoj raspravi vještak dr. Šarić je izjavila da postavljena dijagnoza disocijalnog poremećaja osobnosti jest utvrđena prema međunarodnoj kvalifikaciji bolesti i poremećaja, a utvrđena je iz razloga ponavljanja kaznenog djela, slabom reagiranju na kaznu, te isto tako postojanja projekcija, odnosno okrivljavanja drugih za takvo ponašanje, nesagledavajući vlastiti udjel u tome.

Iz zaključka pisanog sudsko psihijatrijskog vještačenja toga vještaka za okrivljenog Joška Svalinu koje vještvo je zaprimljeno kod suda dana 22. veljače 2010. godine (list 2710-2717), kod kojeg vještva je ostala i na glavnoj raspravi, razvidno je kako i taj okrivljenik ima psihičke karakteristike obilježja disocijalnog poremećaja osobnosti, šifra F60.2. Istome se okrivljeniku, prema zaključcima vještva može dijagnosticirati ovisnost o opijatskom

analgetiku heroinu, pri čemu je prije isti dulji niz godina bio ovisan o heroinu, te zlorabljao i druga psiho aktivna sredstva. Djelo je počinjeno pod odlučujućim djelovanjem sredstva ovisnosti (sintetskog ili opijatskog narkotičkog analgetika) te postoji opasnost da će zbog ovisnosti ponovno počiniti neko kazneno djelo. Tempore criminis taj je okrivljenik bio smanjenih mogućnosti shvaćanja značenja svojih postupaka i upravljanja svojom voljom, dakle isti je utvrđen kao smanjeno ubrojav (obična smanjena ubrojavost). Kako isti nije prestao sa supstitucijskom terapijom, to je vještak psihijatar prijedložila i preporučila da mu se primjeni sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti iz čl. 76. Kaznenog zakona, stacionarnog tipa.

U odnosu na okrivljenog Ibrahima Stollakaja, sudski je vještak psihijatar Jasminka dr. Šarić u svom pisanom nalazu i mišljenju zaprimljenog kod suda dana 22. veljače 2010. godine (list 2698-2703), kod kojeg je ostala i na glavnoj raspravi, zaključila da je taj okrivljenik ovisan o opijatima (heroinu), trenutno u apstinenciji od istog, da je tempore criminis bio smanjenih mogućnosti shvaćanja značenja svojih postupaka i upravljanja svojom voljom, dakle isti je utvrđen kao smanjeno ubrojav (obična smanjena ubrojavost). Kako je djelo počinjeno pod odlučujućim djelovanjem sredstva ovisnosti, te postoji opasnost da će zbog ovisnosti o heroinu ponovno počiniti neko kazneno djelo, to je vještak psihijatar predložila i preporučila da mu se primjeni sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti iz čl. 76. Kaznenog zakona, stacionarnog tipa.

Za potrebe postupka sud je nadalje naložio izvođenje dokaza psihijatrijskim vještačenjem okrivljenog Igora Dokića, po istom vještaku psihijatru Jasminki dr. Šarić koja ja u pisanom nalazu i mišljenju zaprimljenog kod suda dana 11. siječnja 2010. godine (list 2517-2523), zaključila kako je i taj okrivljenik ovisan o opijatima (heroinu, metadonu), trenutno u apstinenciji od istog, da se u osnovi njegova kriminalnog ponašanja nalazi mješoviti poremećaj osobnosti (dissocijalni i granični), te da je tempore criminis bio smanjenih mogućnosti shvaćanja značenja svojih postupaka i upravljanja svojom voljom, dakle isti je utvrđen kao smanjeno ubrojav (obična smanjena ubrojavost). Kako je djelo počinjeno pod odlučujućim djelovanjem sredstva ovisnosti, te postoji opasnost da će zbog ovisnosti o heroinu ponovno počiniti neko kazneno djelo, to je vještak psihijatar u toč. 3. pisanog zaključka predložila i preporučila da mu se primjeni sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti iz čl. 76. Kaznenog zakona, stacionarnog tipa.

Međutim, ostajući kod zaključaka opisanih u toč. 1. i 2. pisanog vještva i na glavnoj raspravi, vještak psihijatar dr. Šarić u odnosu na okr. Dokića, izmijenila je dio vještva, razvidnog u toč. 3. zaključka pisanog vještva, navodeći da zbog proteka vremena i od strane okr. Dokića uspostavljene potpune apstinencije u odnosu na opijate i supstitucijsku terapiju, što je utvrdila pregledom njegova zdravstvenog kartona u Zatvoru u Splitu, više ne postoji potreba za izricanjem predložene sigurnosne mjere obveznog liječenja od ovisnosti iz čl. 76. Kaznenog zakona, stacionarnog tipa, slijedom čega da povlači svoj prijedlog u odnosu na primjenu te mjere, a kako je to predložila u pisanom vještvu. Naime, da je zbog proteka vremena od 18 mjeseci, koliko je proteklo od pritvaranja toga okrivljenika, smanjena opasnost da bi isti ponovio djelo samo u odnosu na ovisnost, slijedom čega da ista mjera ne bi polučila svoju svrhu. Vještak je anvela da se vrijeme od dvije godina, kao vrijeme apstinencije smatra kao vrijeme izlječenja od same ovisnosti.

Iz zaključaka pisanog vještva za okrivljenog Mehdia Ahmetia, zaprimljenog kod suda dana 16. lipnja 2010. godine (list 3049-3056), kod kojeg vještva je ostala i na glavnoj raspravi, razvidno je kako je taj okrivljeni ovisan o kokainu, kako zlouporabljuje alkohol, te da se u osnovi radi o poremećaju osobnosti dissocijalnog tipa, šifra F60.2. Isti se okrivljenik, prema zaključcima vještaka i obzirom na vrijeme nastanka vještva nalazio u anksiozno-depresivnom stanju sa dodatnim psihosomatskim simptomima. Da je tempore criminis bio smanjenih mogućnosti shvaćanja značenja svojih postupaka i upravljanja svojom voljom, dakle isti je utvrđen kao smanjeno ubrojiv (obična smanjena ubrojivost), što se posebno odnosi na voljnu komponentu ubrojivosti. U odnosu na djelo koje se tome okrivljeniku stavlja na teret, da je isto počinjeno pod odlučujućim djelovanjem sredstva ovisnosti, kokaina. Razlozi koji su doveli do redukcije ubrojivosti mogu i u budućnosti poticajno djelovati na počinjenje novog kaznenog djela (opasan je za okolinu), ali je ta opasnost reducirana u određenoj mjeri uspostavom apstinencije. Stoga je vještak predložila da mu se primjeni sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti iz čl. 76. Kaznenog zakona, koja bi se pretežito odnosila na liječenje psihičkih posljedica ovisnosti o kokainu.

Nadalje, iz zaključaka pisanog sudsko psihijatrijskog vještačenja za okrivljenog Nevena Urlića, zaprimljenog kod suda dana 6. listopada 2009. godine (list 2308-2313), razvidno je kako je taj okrivljenik ovisan o opijatima (heroin i metadon) i alkoholu, da je tempore criminis bio smanjenih mogućnosti shvaćanja značenja svojih postupaka i upravljanja svojom voljom, dakle isti je utvrđen kao smanjeno ubrojiv (obična smanjena ubrojivost). Kako je djelo počinjeno pod odlučujućim djelovanjem sredstva ovisnosti, te postoji opasnost da će zbog ovisnosti o heroinu ponovno počiniti neko kazneno djelo, to je vještak psihijatar predložila i preporučila da se tome okrivljeniku primjeni sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti iz čl. 76. Kaznenog zakona.

Ostajući kod svog vještava i na glavnoj raspravi, vještak je navela da je okrivljenik Urlić po pritvaranju i obzirom na izražene apstinencijske smetnje dobivao 30 heptanona kao supstitucijsku terapiju, a uz to dobivao je i anksiolitike (apaurine) prema potrebi. U vrijeme usmenog kazivanja vještaka na raspravi, ista je za tog okrivljenika utvrdila da je dnevno uzimao 15 heptanona. U svakom slučaju da količina heptanona koju liječnik odredi, bilo kojoj osobi, se ne odnosi samo na količinu droge, koju ta osoba uzima i što predstavlja njegov subjektivni iskaz, već se ta količina propisuje obzirom na izražena apstinencijske smetnje koje su u odnosu na ovu količinu bile izražene.

Nadalje, iz zaključka pisanog sudsko psihijatrijskog vještačenja za okrivljenog Tonća Devivia, zaprimljenog kod suda dana 17. ožujka 2010. godine (list 2814-2820), kod kojeg vještva je ostala i na glavnoj raspravi, razvidno je kako je taj okrivljenik ovisan o opijatima (heroin), da se trenutno nalazi na supstitucijskoj terapiji heptanona (metadona) od 15 tableta, da je tempore criminis bio smanjenih mogućnosti shvaćanja značenja svojih postupaka i upravljanja svojom voljom, dakle isti je utvrđen kao smanjeno ubrojiv (obična smanjena ubrojivost). Kako je djelo počinjeno pod odlučujućim djelovanjem sredstva ovisnosti, te postoji opasnost da će zbog ovisnosti o heroinu ponovno počiniti neko kazneno djelo, to je vještak psihijatar predložila i preporučila da se okrivljeniku Deviviu primjeni sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti iz čl. 76. Kaznenog zakona.

Sud je za potrebe postupka izveo i dokaz sudsko psihijatrijskim vještačenjem okrivljenog Siniše Bradarića po vještaku psihijatru Jasminki dr. Šarić i koja je u zaključku pisanog sudsko psihijatrijskog vještačenja za toga okrivljenika, zaprimljenog kod suda dana 6. listopada 2009. godine (list 2314-2319), navela kako je taj okrivljenik ovisan o opijatima (heroin), pri tome zlouporabljajući i druga sredstva ovisnosti (alkohol, marihuan), da je tempore criminis bio smanjenih mogućnosti shvaćanja značenja svojih postupaka i upravljanja svojom voljom, dakle isti je utvrđen kao smanjeno ubrojav (obična smanjena ubrojavost). Kako je djelo počinjeno pod odlučujućim djelovanjem sredstva ovisnosti, te postoji opasnost da će zbog ovisnosti o heroinu ponovno počiniti neko kazneno djelo, to je vještak psihijatar predložila da se okrivljeniku Bradariću primjeni sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti iz čl. 76. Kaznenog zakona.

Ostajući kod svog vještva i na glavnoj raspravi, psihijatar dr. Šarić sudu je kazala da je tome okrivljeniku i po dolasku u Zatvor u Splitu ordinirana terapija od 20 heptanona, što bi odgovaralo količini od gram do gram i pol heroina intravenozno, odnosno tri – četiri grama užmrkavanje, te da se isti danas nalazi na terapiji od dva subutexa. Nadalje, vještaku je sudu bilo teško objasniti kako je to okrivljenik u roku od samo mjesec dana po dolasku u zatvor, a time i vremena konzumiranja heptanonske terapije, se „skinuo“ sa te terapije i prestao je uzimati, istodobno započevši sa terapijom subutexa.

Sud je prije zaključenja glavne rasprave, u odnosu na toga okrivljenika zatražio dopunsko vještvo glede potrebe izricanja sigurnosne mjere obveznog liječenja od ovisnosti, a kako je taj prijedlog egzistirao u pisanom vještvu, nakon čega je sudski vještak psihijatar dr. Šarić sudu dostavila pisanu dopunu svog nalaza i mišljenja, zaprimljenu kod suda dana 3. rujna 2010. godine i u kojem vještak dr. Šarić izjavljuje da odustaje od prijedloga za izricanjem sigurnosne mjere obveznog liječenja od ovisnosti za tog okrivljenika. Vještak je pritom sudu objasnila da je razlog odustanka od prijedloga za izricanjem sigurnosne mjere u tome što se okrivljenik nalazi u dvogodišnjoj apstinenciji od heroina, pri tome uzimajući lijek uz koji nije moguća uporaba heroina intravenoznim putem, koju terapiju ispitanik dobro podnosi. Stoga da je opasnost za okolinu i kao uvjet izricanja sigurnosne mjere reducirana, uz navod da okrivljenik ovu terapiju može uzimati i do kraja života, kao zaštitu od heroinske ovisnosti i njenih posljedica.

Nadalje, iz zaključka pisanog sudsko psihijatrijskog vještačenja za okrivljenog Denisa Mirka Mandića, zaprimljenog kod suda dana 6. listopada 2009. godine (list 2320-2325), razvidno je kako je taj okrivljenik ovisan o opijatima (heroinu), pri tom zlouporabljajući i druga sredstva ovisnosti kao što su alkohol, kokain, amfetamini. Da isti ispunjava dijagnostičke kriterije i za mješoviti poremećaj osobnosti dissocijalnog tipa, emocionalno nestabilnih karakteristika sa povremenim psihotičkim dekompenzacijama. Isti je, po mišljenju vještaka tempore criminis bio smanjenih mogućnosti shvaćanja značenja svojih postupaka i upravljanja svojom voljom, dakle isti je utvrđen kao smanjeno ubrojav (obična smanjena ubrojavost). Kako je djelo počinjeno pod odlučujućim djelovanjem sredstva ovisnosti i da postoji opasnost da takvo stanje može i u budućnosti poticajno djelovati za počinjenje kaznenog djela, to je vještak psihijatar predložila i preporučila da se tome okrivljeniku primjeni sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti iz čl. 76. Kaznenog zakona, koja će uključiti i liječenje ostalih psihičkih tegoba.

Sud je na kraju iz zaključka pisanog sudsko psihijatrijskog vještačenja za okrivljenog Dragana Boljata, zaprimljenog kod suda dana 22. veljače 2010. godine (list 2704-2709), utvrdio kako je isti okrivljenik ovisan o opijatima (heroinu), trenutno u apstinenciji od istog, te da je tempore criminis bio smanjenih mogućnosti shvaćanja značenja svojih postupaka i upravljanja svojom voljom, dakle isti je utvrđen kao smanjeno ubrojav (obična smanjena ubrojavost). Kako je djelo počinjeno pod odlučujućim djelovanjem sredstva ovisnosti, te postoji opasnost da će zbog ovisnosti o heroinu ponovno počiniti neko kazneno djelo, to je vještak psihijatar u toč. 3. zaključka predložila i preporučila da mu se primjeni sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti iz čl. 76. Kaznenog zakona, stacionarnog tipa.

Međutim, ostajući kod zaključaka opisanih u toč. 1. i 2. pisanog vještva i na glavnoj raspravi, vještak psihijatar dr. Šarić izmijenila je dio vještva, razvidnog u toč. 3. zaključka pisanog vještva, navodeći da je opasnost za okolinu tog okrivljenika sada neznatna, te da obzirom na duljinu njegove apstinencije o heroinu i supstitucijske terapije, kao i u odnosu na njegovo sveukupno ponašanje, više ne postoji potreba za izricanjem predložene sigurnosne mjere obveznog liječenja od ovisnosti iz čl. 76. Kaznenog zakona, slijedom čega da povlači svoj prijedlog u odnosu na primjenu te mjere, a kako je to predložila u pisanom vještvu.

Sud u cijelosti prihvaća sve nalaze i mišljenja sudskog vještaka psihijatra Jasminke dr. Šarić, koje je ova izradila za navedene okrivljenike, budući su isti dati u skladu sa pravilima struke, materijalnim zakonom, te raspoloživim podacima u spisu.

Obzirom na nalaz sudskog vještaka psihijatra dr. Šarić, da bi okrivljenici Joško Svalina, Ibrahim Stollakaj, Igor Dokić, Mehdi Ahmeti, Neven Urlić, Tonči Devivi, Siniša Bradarić, Denis Mirko Mandić i Dragan Boljat tempore criminis bili ovisnici o heroinu, sud je u činjeničnom opisu t.1.izreke presude i radi njegova preciziranja dopunio, uz namjeru kupovanja, posjedovanja i prenošenja radi daljnje prodaje, da su ti okrivljenici opojnu drogu nabavljali dijelom i za osobne potrebe.

Kako je dakle zaključak suda, da su svi okrivljenici 1-17 za djela za koja ih je sud proglasio krivim, isto počinili s namjerom, da su prema mišljenju vještaka tempore criminis okr. Joško Svalina, Ibrahim Stollakaj, Igor Dokić, Mehdi Ahmeti, Neven Urlić, Tonči Devivi, Siniša Bradarić, Denis Mirko Mandić i Dragan Boljat utvrđeni (obično) smanjeno ubrojavim, dok se u odnosu na ostale okrivljenike pitanje njihove ubrojavosti nije ukazivalo prijepornim, niti je u tome smislu postojao kakav prijedlog ili prigovor, te kako niti jedan od okrivljenika nije postupao u zabludi kako o protupravnosti djela, biću djela ili o okolnostima koje isključuju protupravnost, to je sud okrivljenike proglasio krivim za pojedina kaznena djela označena i opisana izrekom presude.

Prije odluke o kazni, sud je na strani okrivljenog Mehdi Ahmetia cijenio njegovo djelomično priznanje djela iz toč. 1. izreke presude, na strani okrivljenih Harisa Žunića i Tonća Budića također priznanje djela, te bitan doprinos u razjašnjenju svih činjenica i razotkrivanju drugih počinitelja kaznenih djela, na strani okrivljenog Mandića i u svezi njegovog iskaza pred policijom u odnosu na učin od 28. travnja 2008. godine, također priznanje djela iz t.2 izreke presude.

Sud je nadalje, na strani okrivljenih Dragana Boljata, Tonća Budića, Ferdia Ahmetia i Harisa Žunića cijenio njihovu dosadašnju neosuđivanost, te na strani okrivljenih Joška Svaline i Nevena Urlića teško narušeno zdravstveno stanje.

Na strani okrivljenih Igora Dokića, Mehdiu Ahmetia, Denisa Mirka Mandića i Joška Balića sud je uzeo u obzir činjenicu, da iako su ti okrivljenici do sada osuđivani, do sada nisu kažnjavani za kaznena djela zlouporabe opojnih droga iz čl. 173. KZ, odnosno 263. st. 1. KZ.

Sud je nadalje okrivljenicima Goranu Svalini, Jošku Svalini, Jurici Gabriću, Ivanu Kujundžiću, Nevenu Urliću, Tonću Deviviju i Siniši Bradariću kao otegotnu okolnost u obzir uzeo dosadašnju osuđivanost za kaznena djela iz čl. 173. KZ, jer tempore criminis na njihovoj strani nije nastupila rehabilitacija, jer nisu protekli rokovi iz čl. 85. st. 5. KZ-a, pri čemu su okrivljenici Goran Svalina i Joško Svalina do sada osuđivani za kaznena djela iz čl. 173. st. 3. KZ, te uz to djelo obojica braće Svalina, te Ivan Kujundžić i Tonći Devivi i za kaznena djela iz čl. 173. st. 2. KZ, dok su ostali gore navedeni okrivljenici proglašeni krivim za privilegirani oblik tog kaznenog djela iz st. 1. čl. 173. KZ.

Nadalje, sud je okrivljenicima 1 -15 kao otegotnom okolnošću uzeo u obzir visok stupanj organiziranosti, međusobne povezanosti u počinjenu djela iz čl. 173. st. 3. KZ, uz veliku količinu opojne droge, pri čemu je i u odnosu na djelo iz t.1. izreke presude sud imao u vidu i objektivnu okolnost raširenosti počinjenja kaznenog djela zlouporabe opojnih droga na području nadležnosti ovog suda. Također i u odnosu na djelo iz toč. 2. izreke presude, sud je u odnosu na djelo iz čl. 333. KZ uzeo u obzir hijerarhijsku organiziranost, povezanost svih pripadnika grupe, na čijem čelu je bio prvookrivljeni Goran Svalina.

Uzimajući stoga u obzir sve gore utvrđene okolnosti, stupanj krivnje, pobude iz kojih su kaznena djela počinjena, svu društvenu osudu i prijekor za počinjenje predmetnih kaznenih djela, kao i ostale odrednice svrhe kažnjavanja iz čl. 56. KZ-a, štujući maksimalno načelo individualizacije kazne, sud je okrivljenicima Goranu Svalini, Ibrahimu Stollakaju, Ferdiu Ahmeti, Mehdiu Ahmeti, Denisu Mirku Mandiću, Jošku Balić i Tonću Budiću za svako od kaznenih djela za koja ih je proglasio krivim, najprije utvrdio kazne zatvora, u trajanju razvidnom izrekom presude. Sud je potom, izrekao kazne zatvora za djelo iz čl. 173. st. 3. KZ i to okrivljenicima Siniši Bradariću kojemu je sud primjenio odredbe čl. 57. st. 2. i st. 4. toč. d. Kaznenog zakona i Jurici Gabriću za predmetno kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. KZ-a, nakon čega je potom toj dvojici okrivljenika Siniši Bradariću i Jurici Gabriću, te Ibrahimu Stollakaju, opozvao uvjetne osude, temeljem čl. 69. st. 1. KZ, budući su predmetno kazneno djelo iz toč. 1. činjeničnog opisa izreke presude, počinili unutar roka kušnje, prema primijenjenim uvjetnim osudama iz presuda, pregledanih kaznenih predmeta, razvidnih u tom dijelu izreke presude, sve primjenom odredbi o stjecaju, nakon čega je tim okrivljenicima izrekao jedinstvene kazne zatvora kod kaznenih djela u stjecaju, u trajanju razvidnom izrekom presude. Ostalim okrivljenicima, koji nisu počinili djela u stjecaju, sud je izrekao pojedinačne kazne zatvora.

Slijedom navedenog, sud je okrivljenike 1-17, a za one za koje je sud prethodno utvrdio kazne zatvora, primjenom odredbi o stjecaju osudio i to okrivljenika 1. Gorana Svalinu na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina, okrivljenog 2. Joška Svalinu na kaznu zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) godina, okrivljenog 3. Juricu Gabrića na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina i 3 (tri) mjeseca, okrivljenog 4. Antu Kosora uz primjenu odredbe čl. 57. st. 2. i st. 4. toč. d) Kaznenog zakona na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, okrivljenog 5. Harisa Žunića na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina, okrivljenog 6. Ibrahima Stollakaja na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina, okrivljenog 7. Ivana Kujundžića na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina, okrivljenog 8. Igora Dokića na kaznu zatvora u trajanju od 7

(sedam) godina, okrivljenog 9. Ferdia Ahmetia na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina, okrivljenog 10. Mehdiā Ahmetia na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) godina, okrivljenog 11. Nevena Urlića uz primjenu odredbe čl. 57. st.2. i st.4 toč.d. Kaznenog zakona na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci, okrivljenog 12. Tonča Devivia na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 4 (četiri) mjeseca, okrivljenog 13. Sinišu Bradarića na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 10 (deset) mjeseci, okrivljenog 14. Denisa Mirka Mandića na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina, okrivljenog 15. Dragana Boljata uz primjenu odredbe čl. 57. st. 2. i st. 4. toč.d) Kaznenog zakona na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 4 (četiri) mjeseca, okrivljenog 16. Joška Balića na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca i okrivljenog 17. Tonća Budića na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, u koje kazne je onima 1-15 uračunao i vrijeme provedeno u pritvoru i to za okrivljene 1. Gorana Svalinu od 7. kolovoza 2008. godine pa na dalje, 2. Joška Svalinu od 7. kolovoza 2008. godine pa na dalje, 3. Juricu Gabrića od 7. kolovoza 2008. godine pa na dalje, 4. Antu Kosora od 7. kolovoza 2008. godine do 16. rujna 2010. godine, 5. Harisa Žunića od 6. kolovoza 2008. godine pa na dalje, 6. Ibrahima Stollakaja od 7. kolovoza 2008. godine pa na dalje, te od 29. ožujka 2005. godine do 18. travnja 2005. godine kao vremenu koje je taj okrivljenik proveo u pritvoru prema opozvanoj uvjetnoj osudi iz pravomoćne presude Općinskog suda u Rijeci Ksm-264/03 od 8. ožujka 2007. godine, 7. Ivana Kujundžića od 8. kolovoza 2008. godine pa na dalje, 8. Igora Dokića od 7. kolovoza 2008. godine pa na dalje, 9. Ferdia Ahmetia od 26. svibnja 2008. godine do 27. svibnja 2008. godine i od 7. kolovoza 2008. godine pa na dalje, 10. Mehdiā Ahmetia od 11. kolovoza 2008. godine pa na dalje, 11. Nevena Urlića od 5. rujna 2008. godine do 16. rujna 2010. godine, 12. Tonča Devivia od 13. kolovoza 2008. godine pa na dalje, 13. Sinišu Bradarića od 7. kolovoza 2008. godine do 16. rujna 2010. godine, 14. Denisa Mirka Mandića od 7. kolovoza 2008. godine pa na dalje, te 15. Dragana Boljat od 7. kolovoza 2008. godine do 16. rujna 2010. godine.

Sud je okrivljenicima Nevenu Urliću, Siniši Bradariću i Draganu Boljatu primijenio odredbe o ublažavanju iz čl. 57. st. 2. i 4. d. Kaznenog zakona, uzimajući u obzir činjenicu da su ti okrivljenici, po nalazu vještaka psihijatra dr.Šarić, tempore criminis bili ovisnici o drogama, da su djelo, označeno toč. 1. izreke presude počinili uslijed smanjene ubrojivosti, te da je njihova ovisnost direktno utjecala na njihovo izvršenje djela, odnosno onu količinu kriminalnih radnji koja im se u odnosu na udruživanje okrivljenika za počinjenje kaznenog djela iz čl. 173. st. 2. KZ, stavlja na teret. Slijedom toga, mišljenje je suda da na strani te trojice okrivljenika, postoje izražene olakotne okolnosti u počinjenju djela iz t.1. za koje su proglašeni krivim, slijedom čega je mišljenje suda da će se svrha kažnjavanja postići i blažom kaznom od propisane. Na isti način, sud je odredbe o ublažavanju primijenio i spram okrivljenog Ante Kosora, uzimajući u obzir činjenicu da mala količina kriminalne aktivnosti na njegovoj strani, opravdava primjenu navedene odredbe o ublažavanju i da će se svrha kažnjavanja, uz primjenu načela individualizacije kazne, postići i blažom kaznom od propisane.

Slijedom toga, mišljenje je ovog suda, da će izrečene kazne, odnosno jedinstvene kazne zatvora, spram svih okrivljenika i u trajanju razvidnom izrekom presude, spram tih okrivljenika prije svega polučiti svrhu specijalne prevencije i baš u smislu budućeg ponašanja okrivljenika i odmak od kriminogene zone, odnosno da okrivljenici više ne bi trebali vršiti ovakva ili slična kaznena djela, kao i svrhu generalne prevencije i baš da bi se utjecalo na svijest drugih osoba, da se kane vršenja takovih ili drugih kaznenih djela, odnosno pravednog kažnjavanja počinitelja.

Kako je sudski vještak psihijatar Jasminka dr. Šarić predložila prema okrivljenicima Jošku Svalini, Ibrahimu Stollakaju, Mehdiu Ahmeti, Nevenu Urliću, Tonču Devivi i Denisu Mirku Mandiću primjenu sigurnosne mjere obveznog liječenja od ovisnosti o drogama, a nakon što je na raspravi odustala od takvog prijedloga u odnosu na okrivljene Sinišu Bradarića, Igora Dokića i Dragana Boljata, to je sud, temeljem čl. 76. st. 1. i 2. Kaznenog zakona, a u svezi sa čl. 75. st. 3. Kaznenog zakona, prema okrivljenicima Jošku Svalini, Ibrahimu Stollakaju, Mehdiu Ahmeti, Nevenu Urliću, Tonču Devivi i Denisu Mirku Mandiću primijenio sigurnosnu mjeru obveznog liječenja od ovisnosti o drogama, navodeći da ista može trajati do prestanka razloga zbog kojih je primijenjena, u svakom slučaju do prestanka izvršenja kazne zatvora, ali ne dulje od 5 (pet) godina.

Sud je nadalje, nakon što je tijekom dokaznog postupka utvrđeno, da su okrivljenici 1-15 za počinjenje kaznenog djela iz t.1. izreke presude koristili razne mobitele i njima pripadajuće sim kartice raznih operatera, međusobno razgovarajući i šaljući sms poruke, što je utvrđeno primjenom mjera posebnih izvida iz čl. 180. ZKP-a, jer su korištenjem mobitela i odgovarajućih sim kartica naručivali kupovinu droge, njihovu prodaju i prenošenje, temeljem čl. 80. st. 1. Kaznenog zakona od okrivljenika oduzeo i to od okrivljenog 1. Gorana Svaline sim kartice TELE 2 pozivnog broja 095/8828-558, 095/8697-171, 095/8540317, 095/8839-003, 095/8775500, te sim kartica Tomato pozivnog broja 092/2170-579, od okrivljenog 2. Joška Svaline mobitel marke LG, KG275 sa pripadajućom karticom TELE 2 pozivnog broja 095/8851-348, mobitel marke Samsung sa pripadajućom karticom Tomato pozivnog broja 092/2178-817, mobitel Samsung SGH-A800 sa pripadajućom karticom TELE 2 pozivnog broja 095/8765-691, sim kartice VIP pozivnog broja 091/6005-717 i 091/7510-603, sim kartica TELE 2 pozivnog broja 095/851-5431, sim kartica Tomato pozivnog broja 092/2181-672, od okrivljenog 3. Jurice Gabrića mobiteli marke Nokia 2630 i Samsung F 700 V sa pripadajućim karticama Tomato pozivnog broja 092/2145-325 i sim kartica TELE 2 pozivnog broja 095/8945-686, sim kartica VIP pozivnog broja 091/5852-867, te sim kartica TELE 2 pozivnog broja 095/8826-923, od okrivljenog 4. Ante Kosora mobitel marke Sony Eriscon K 700 sa pripadajućom karticom SIMP-a pozivnog broja 098/677-268, od okrivljenog 5. Harisa Žunića mobitel Samsung SGH C 140 broja 38761952630, mobitel marke Nokia 1100 sa pripadajućom karticom pozivnog broja 38766365883, sim kartica VIP pozivnog broja 091/523-0944, te sim kartica SIMP-a pozivnog broja 098/756-484, od okrivljenog 6. Ibrahima Stollakaja sim kartice TELE 2 pozivnog broja 095/8950-603 i 095/8822-278, sim kartica Tomato pozivnog broja 092/2189-113, od okrivljenog 7. Ivana Kujundžića mobitel marke Nokia tip 18 model 1100 sa pripadajućom karticom VIP pozivnog broj 091/222-2223, od okrivljenog 8. Igora Dokića četiri mobitela marke Samsung, bez oznaka od kojih jedan sa pripadajućom karticom TELE 2 pozivnog broja 095/8793-054, a drugi sa VIP karticom, dva mobitela marke Nokia, od kojih jedan pozivnog broja 099/1932-704, samostrel „Cross bow“ sa 11 pripadajućih strelica, sim kartica TELE 2 pozivnog broja 095/5744-117, sim kartica SIMP-a pozivnog broja 099/5744-117, od okrivljenog 9. Ferdi Ahmetia mobitel marke Nokia 2610 i mobitel marke Sony Eriscon TELE 2 sa pripadajućom karticom pozivnog broja 095/8644-505 i mobitel nepoznate marke sa pripadajućom karticom SIMP-a pozivnog broja 099/2607-992, sim kartica TELE 2 pozivnog broja 095/8917-039, od okrivljenog 10. Mehdi Ahmetia sim kartica SIMP-a pozivnog broja 098/8591-440, sim kartica VIP pozivnog broja 091/5945-211, te sim kartica TELE 2 pozivnog broja 095/8644-505, od okrivljenog 11. Nevena Urlića sim kartica Tomato pozivnog broja 092/1266-632, od okrivljenog 12. Tonča Devivia mobitel marke Sony Eriscon K 200i sa pripadajućom karticom Tomato pozivnog broja 092/2194-825, sim kartica Tomato pozivnog broja 092/2041-768, od okrivljenog 13. Siniše Bradarića mobitel marke Samsung sa karticom TELE 2 i mobitel

marke Sony Eriscon sa karticom Tomato pozivnog broja 092/2013-779, od okrivljenog 14. Denisa Mirka Mandića mobitel marke Nokia model 6610 sa pripadajućom karticom TELE 2 pozivnog broja 095/8778-428, sim kartica SIMP-a pozivnog broja 098/1970-704, 0991973245, od okrivljenog 15. Dragana Boljata dva mobitela marke Samsung i to jedan oznake D 410 i oznake SGH Z-400 sa pripadajućom karticom T-mobile 098/9160-786, mobitel marke Motorola V 550, te radi zaštite opće sigurnosti, jer je to stoga potrebno, temeljem iste zakonske odredbe oduzeta su i tri komada streljiva call 12,7 mm, tri komada streljiva call 7,9 mm, 39 komada streljiva call 5,56 mm, četiri komada streljiva call 7,62 mm (pištoljska), 19 komada streljiva call 7,62 x 39 mm i 33 komada streljiva call 7,62 mm.

Nadalje, sud je temeljem čl. 80. st. 1. Kaznenog zakona od okrivljenog 5. Harisa Žunića oduzeo osobno vozilo marke „Opel Kadet“ BiH reg. oznaka 122-A-183, budući je to vozilo bio uporabljeno za počinjenje kaznenog djela iz toč. 1. izreke presude, te je u ostvarenju djela imalo odlučujuću ulogu, iz razloga što je njime prevezena droga i na njemu su vršene preinake poradi prevoženja opojne droge, a kako je to razvidno zapisnikom o očevidu od 7. kolovoza 2008. godine. Naime, u tome je vozilu, kojim je upravljajući, zaustavljen od strane policije okr. Haris Žunić, dana 6. kolovoza 2008. godine, prevezena droga iz BIH u RH i u kojem su se vozilu, nakon izvršenih konstrukcijskih preinaka, ispod instrument table nalazili paketići heroína i kokaina, u lijevoj i desnoj oplati vozila, smjesa za miješanje, te opojna droga amfetamin – speed iza pepeljare, te je nad tim vozilom dana 7. kolovoza 2008. godine, temeljem naloga istražnog suca ovog suda izvršena pretraga, tijekom koje su na označenim mjestima pronađene veće količine opojnih droga heroína, kokaina, amfetamina – speeda na dijelovima vozila gore navedeno. Upravo takva preinaka vozila, upućuje na zaključak da bi okrivljenici to vozilo koristili i dalje, za prevoženje droge, dakle ponovo ga uporabili za to, da te prigode nisu zaustavljeni od strane policije. Pri tome ne treba zanemariti ni postojanje inozemnog karaktera u izvršenju toga kaznenog djela.

Kako nitko ne može zadržati imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom, to je sud i u smislu čl. 82. st. 1. i 2. Kaznenog zakona (NN 110/97, 71/06) u svezi čl. 80. Kaznenog zakona, a tamo gdje je to bilo otežano utvrditi i primjenom čl. 466. Zakona o kaznenom postupku od okrivljenika, u odnosu na kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. Kaznenog zakona, oduzeo imovinsku korist ostvarenu izvršenjem toga kaznenog djela, u iznosima razvidnim izrekom presude. Nakon što je dakle sud utvrdio i u ranijem dijelu presude objasnio koju su količinu droge, izvršenjem kaznenog djela iz toč. 1. izreke presude pojedini okrivljenici (Goran Svalina i Joško Svalina, a preko njih Jurica Gabrić i Ante Kosor) izmješanu sa punilima i raspizanu na pakiranja od 20 do 200 grama isporučili drugim okrivljenicima (okrivljenima Igoru Dokiću, Ivanu Kujundžiću, Nevenu Urliću), a ovi dalje raspizavali, dio njih predavali nepoznatim osobama, za daljnju prodaju, odnosno (okrivljeni Ferdi Ahmeti i Mehdi Ahmeti) izmiješali još sa smjesama za dodavanje težine, zatim pakirali na grame i pizeve koje bi preko okr. Bradarića, Stollakaja, Mandića

i Devivia, prodavali narkomanskim ovisnicima, to je sud i u smislu čl. 466. Zakona o kaznenom postupku, visinu iznosa imovinske koristi koju su pojedini okrivljenici na taj način pribavili, odmjerio po slobodnoj ocjeni i to na način da je matematičkim izračunom, o čemu će u daljnjem dijelu presude biti precizno navedeno kako, izračunao tko je od pojedinih okrivljenika, postupajući na način opisan toč. 1. izreke presude, time pribavio nezakonitu imovinsku korist i u kojem iznosu, koja imovinska korist je ovom presudom od njih i oduzeta. Budući je sud od okrivljenih Gorana Svaline, Joška Svaline, Jurice Gabrića, Ivana Kujundžića i Denisa Mirka Mandića, temeljem čl. 82. st. 1. i 2. KZ u svezi čl. 80. KZ, oduzeo

iznose novca koji su kod tih okrivljenika, prilikom uhićenja pronađeni, nakon što je postupkom utvrđeno, da su ti okrivljenici drogu prodavali i time sebi pribavili nezakonitu imovinsku korist, to je i u smislu čl. 466. ZKP-a trebalo utvrditi iznose pribavljene imovinske koristi, koji se od pojedinih okrivljenika oduzimaju.

Tako je sud, najprije, temeljem čl. 82. st. 1. i 2. Kaznenog zakona (NN 110/97, NN 71/06) u svezi čl. 80. Kaznenog zakona od okrivljenika Gorana i Joška Svaline, Jurice Gabrića, Ivana Kujundžića i Denisa Mirka Mandića oduzeo imovinsku korist pribavljenu prodajom opojne droge, a koja je zatečena kod tih osoba, prilikom njihova uhićenja, pri čemu sud nema razloga sumnjati da je isti novac potjecao s druge osnove, osim prodajom opojne droge, niti je tijekom postupka u tome smislu pružen kakav dokaz ili prijedlog u pravcu izvođenja dokaza suprotnog tome, dakle da bi ti okrivljenici, novac pretragom pronađen kod njih, prethodno pribavili na drugi, legalan i pravno osnovan način. Slijedom takvog utvrđenja suda, zaključak je da se radi o novcu koju su ti pripadnici grupe ostvarili i koja korist je u vremenskoj povezanosti s počinjenjem djela iz čl. 173. KZ-a i za koji se osnovano može smatrati da potječe od izvršenja toga djela, budući se njeno zakonito podrijetlo ne može utvrditi. Slijedom toga, nalazeći da bi novac, pronađen kod okrivljenika prilikom njihova uhićenja, ti okrivljenici prethodno stekli izvršenjem kaznenog djela iz toč. 1. izreke presude, dakle prodajom droge, sud je od okrivljenog 1. Gorana Svaline oduzeo iznos od 1.000,00 EUR-a, od okrivljenika 2. Joška Svaline iznos od 14.920,00 kuna, od okrivljenog 3. Jurice Gabrića iznos od 800,00 kuna i 200,00 EUR-a, od okrivljenog 7. Ivana Kujundžića iznos od 13.770,00 kuna i 450,00 EUR-a, te od okrivljenog 14. Denisa Mirka Mandića iznos od 1.328,00 kuna, a kako je to navedeno iz policijskih potvrda o privremenom oduzimanju predmeta.

Kako je postupkom utvrđeno, što proizlazi iz njegovog iskaza u policiji i obrane na glavnoj raspravi, da bi okrivljeni 5. Haris Žunić, prevoženjem heroina u travnju 2008. godine iz BiH u RH dobio iznos od 250,00 EUR-a, za prevoženje droge 21. lipnja 2008. godine iznos od 1.000,00 EUR-a, te da mu je za prevoženje droge 6. kolovoza 2008. godine, kada je i uhićen, osoba u Sarajevu unaprijed dala 500,00 EUR-a, to je temeljem čl. 82. st. 1. i 2. Kaznenog zakona od okrivljenika 5. Harisa Žunića sud oduzeo imovinsku korist u iznosu kunske protuvrijednosti iznosa od 1.750,00 EUR-a (tisuć sedam stotina i pedeset EUR-a).

Na dalje, i kako bi utvrđivanje visine iznosa imovinske koristi, koju su pojedini okrivljenici pribavili izvršenjem kaznenog djela iz toč. 1. činjeničnog opisa osuđujućeg dijela presude za pojedine okrivljenike, bilo skopčano s nerazmjernim teškoćama, što bi utjecalo i na znatno odugovlačenje postupka, to je sud po slobodnoj ocjeni, temeljem čl. 82. st. 1. i 2. Kaznenog zakona uz primjenu čl. 466. Zakona o kaznenom postupku, od okrivljenika oduzeo imovinsku korist i to od okrivljenog 1. Gorana Svaline iznos od 114.450,00 kuna, od okrivljenika 2. Joška Svaline iznos od 106.730,00 kuna, od okrivljenog 7. Ivana Kujundžića iznos od 147.990,00 kuna, od okrivljenog 8. Igora Dokića iznos od 33.750,00 kuna, od okrivljenog 9. Ferdia Ahmetia iznos od 51.750,00 kuna, od okrivljenog 10. Mehdi Ahmetia iznos od 237.780,00 kuna i od okrivljenog 11. Nevena Urlića iznos od 17.700,00 kuna.

Do ovih je iznosa, oduzete imovinske koristi, sud došao matematičkim izračunom prodaje pojedinih količina droge, uzevši u obzir cijenu jednog piza heroina u iznosu od 100,00 kuna, odnosno jednog grama heroina u iznosu od 200,00 kuna. Na tako ukupno pribavljen iznos novca, koji je svaki od tih okrivljenika ostvario prodajom droge, sud je kao zaradu, a time i iznos novca koji se, temeljem citirane zakonske odredbe oduzeo od okrivljenika, uzeo u obzir iznos od 30 % tako pribavljenog novca, a kakav je uostalom stav

zauzeo viši sud, postupajući u pojedinim kaznenim predmetima, odlučujući po žalbama. Kako je dakle sudska praksa o tome zauzela svoj stav, s kojim se, uz dužno poštovanje višem sudu, predsjednik vijeća ne slaže, ali ga obzirom na takav stav višeg suda ovdje primjenjuje, dakle u odnosu na takvu praksu i uzimanje kao zarade iznosa od 30 %, dok bi ostatak od 70 % tako pribavljenog novca predstavljao trošak, iako se radi o stvarima izvan prometa, to će se u daljnjem tijeku obrazloženja, obrazložiti na koji je način sud došao do iznosa koji su od pojedinih okrivljenika oduzeti primjenom čl. 82. st. 1. i 2. KZ uz primjenu čl. 466. ZKP-a, u iznosima gore navedenim.

Naime i prije tog dijela obrazloženja, kazati je da je sud u ranijem dijelu presude obrazložio, na koji je način utvrđeno da su pojedini okrivljenici, poimenice navedeni u toč. 1. izreke presude, pribavili i potom u količinama razvidnim tim dijelom presude, prodavali drugim okrivljenicima određene količine heroína, za iznose od 100,00 kuna po pizu, odnosno 200,00 kuna po gramu heroína. Slijedom toga, u odnosu na prvi učin kaznenog djela iz čl. 173. st. 3. KZ (od travnja 2008. godine do 20. lipnja 2008. godine) i nakon što je utvrđeno da bi Goran i Joško Svalina prodali Kujundžiću, Dokiću i braći Ahmeti količinu od najmanje 1030 grama heroína, to i kada se ta količina heroína pomnoži sa iznosom od 200,00 kuna po jednom gramu, dobije se iznos od 206.000,00 kuna, od kojih je 30 %, odnosno 61.800,00 kuna zarada koju su Goran i Joško Svalina ukupno „zaradili“ kao nepripadajuću imovinsku korist prodajom te količine droge. Pri tome nije prieporno, što proizlazi iz rezultata dokaznog postupka, da je u odnosu na „ostatak“ do ukupnog prihoda (što ulazi u onih preostalih 70%), Goran Svalina u Sarajevu „Damiru“ plaćao iznose od 12.500,00 EUR-a za 1 kg. heroína. Kako je nadalje utvrđeno da je okrivljeni Igor Dokić, od gore navedene količine heroína kupio količinu od 225 grama, te se obzirom na stalne narudžbe heroína od Svalina time može zaključiti da je tu količinu i prodao, to je matematičkim utvrđenjem, uzimajući da se od jednog grama spravlja 5 pizeva, što će biti omjer i za druge okrivljenike, te da je od takve količine droge Dokić napravio i prodao 1125 pizeva, što umnoženo sa 100,00 kuna po pizu daje prihod od 112.500,00 kuna, odnosno 30 % od tog iznosa, iznos zarade od 33.750,00 kuna. Nadalje, okrivljeni Ivan Kujundžić je od Svaline kupio i potom prodao količinu od najmanje 100 grama heroína, što daje količinu od 500 pizeva, dakle prihod od 50.000,00 kuna, odnosno 30 % od toga, zaradu od 15.000,00 kuna. Okrivljeni Mehdi Ahmeti kupio je od braće Svalina količinu od najmanje 405 grama heroína, koje je potom miješao sa smjesom, te je utvrđeno, temeljem reproduciranih telefonskih razgovora i dijelova svoje obrane na raspravi, da je preko okrivljenog Stollakaja, Mandića, Bradarića i Devivia prodao količinu od najmanje 195 grama heroína i 534 piza heroína, te najmanje dva piza speeda i neutvrđenu količinu heptanona, dakle „prevedeno“ u pizeve najmanje 1500 pizeva heroína, što po cijeni od 100,00 kuna po pizu, daje prihod od 150.000,00 kuna, odnosno 30 % od toga, zaradu od 45.000,00 kuna. Na kraju, u odnosu na ovaj učin, okrivljeni je Ferdi Ahmeti preko istih okrivljenika, koji su drogu prodavali i za njegova brata Mehdi Ahmetia prodao najmanje 190 pizeva heroína, što umnoženo sa 100,00 kuna, daje iznos od 19.000,00 kuna. Ako se zna da je uz to prodao i 100 komada heptanona po cijeni od, neka je 10,00 kuna po komadu, dobiva se iznos od 1.000,00 kuna, dakle ukupno 20.000,00 kuna, pri čemu je 30 % od tog iznosa zarada od 6.000,00 kuna. Ukupno su dakle, u odnosu na ovaj učin okrivljenici Goran i Joško Svalina, Igor Dokić, Ivan Kujundžić, te Mehdi i Ferdi Ahmeti izvršenjem ovog učina kaznenog djela iz čl. 173. st. 3. KZ zaradili, nakon utrošenog iznosa za svaku kupovinu droge, za što im je priznat iznos od 70% od ostvarenog prihoda, kao čistu zaradu i time iznos koji se od njih, prema postojećoj sudskoj praksi može oduzeti kao imovinska korist, ukupan iznos od 161.550,00 kune.

U odnosu na drugi učin kaznenog djela iz čl. 173. st. 3. KZ (vremenski period od 20. lipnja do 6. kolovoza 2008. godine), postupkom je utvrđeno da su braća Goran i Joško Svalina prodavši Ivanu Kujundžiću, Nevenu Urliču, te Mehdiu i Ferdiju Ahmetiju količinu od 3.025 grama heroína, 20 grama i 3 piza speeda, te 20 komada ekstazija, čime su gornjim matematičkih izračunom uprihodovali ukupno 605.000,00 kuna, odnosno uzevši kao zaradu 30% tog iznosa, izvršenjem tog učina kaznenog djela obojica zaradili iznos od 181.500,00 kuna. Kako je postupkom utvrđeno da je Ivan Kujundžić od njih kupio, a potom i prodao količinu od 1000 grama heroína, što daje 5000 pizeva, odnosno uvećano za 100,00 kuna po pizu, iznos od 500.000,00 kuna koje je ovaj uprihodio opisanim postupanjem, to je njegova zarada u odnosu na ovaj učin, odnosno 30 % od toga iznosa, iznosila 150.000,00 kuna. Nadalje, kupovinom i prodajom najmanje 100 grama heroína i 90 boca heptanonske otopine, dakle 500 pizeva x 100,00 kuna + 90 boca x 100,00 kuna, okrivljeni je Urlič uprihodio iznos od 59.000,00 kuna, odnosno izvršenjem tog djela (30% od toga) zaradio iznos od 17.700,00 kuna. Već opisanim postupanjem i prodajom preko okrivljenih Stollakaja, Mandića, Bradarića i Devivia i nakon što su kupljene količine droge pomiješali sa punilom i izradili pizeve, Mehdi Ahmeti obzirom na kupljenu količinu od 1295 grama heroína, koji je potom, raspizanu, prodao po navedenoj cijeni od 100,00 kuna po pizu, taj je okrivljeni uprihodio iznos od 642.600,00 kuna, odnosno zaradio iznos od 192.780,00 kuna, dok je njegov brat Ferdi Ahmeti na taj način, prodavši 305 grama heroína x 5 pizeva x 100,00 kuna po pizu, uprihodio iznos od 152.500,00 kuna, odnosno zaradio iznos od 45.750,00 kuna.

Kako je sud postupkom utvrdio da su braća Goran i Joško Svalina zajednički postupali, bez obzira što je Goran bio glavni organizator i kupac droge u BIH, to je u odnosu na imovinsku korist, uzevši u obzir navode iz čl. 466 ZKP-a, sud ukupan iznos zarade svakog od tih okrivljenika uzeo u jednakim iznosima, dakle po polovinu tog iznosa od svakog od te dvojice okrivljenika.

Slijedom gore navedenog, utvrđeno je kako je prvo okrivljeni Goran Svalina izvršenjem kaznenog djela iz čl. 173. st. 3. KZ ukupno zaradio, gore navedenim izračunom, da bi zarada predstavljala 30 % uprihodenog iznosa, iznos od 121.650,00 kuna, to i budući je od njega čl. 82. st. 1. i 2. u svezi čl. 80. KZ, prilikom uhićenja oduzeta imovinska korist od 1.000,00 EUR-a, protuvrijednost od 7.200,00 kuna, to je od okrivljenika i primjenom odredbe čl. 82. st. 1. i 2. KZ uz primjenu čl. 466. ZKP-a, kao razlika između zarade izvršenjem djela i oduzetog iznosa po policiji, od okrivljenog Gorana Svaline oduzeta imovinska korist u iznosu od 114.450,00 kuna, kako je i razvidno na listu 16 presude. Nadalje, istim izračunom i za ostale okrivljenike od kojih je prilikom uhićenja oduzet novac, budući je utvrđeno da isti potječe izvršenjem djela iz t.l. izreke presude, uzimajući u obzir i da je okrivljeni Joško Svalina izvršenjem djela iz čl. 173. st. 3. KZ-a, zaradio iznos od 121.650,00 kuna, te kako je od njega prilikom uhićenja prethodno po policiji oduzet iznos od 14.920,00 kuna, za koje je sud utvrdio da su pribavljeni prodajom droge, koji iznos je temeljem čl. 82. st. 1. i 2. u svezi čl. 80. KZ od njega oduzet kao imovinska korist, to je primjenom odredbe čl. 82. st. 1. i 2. KZ uz primjenu čl. 466. ZKP-a od okrivljenog Joška Svaline kao razlika, oduzeta imovinska korist u iznosu od 106.730,00 kuna. Sud je također, primjenom gore navedenih odredbi i nakon što je utvrdio da bi okrivljeni Ivan Kujundžić prodajom droge ukupno zaradio iznos od 165.000,00 kuna, te kako je prilikom uhićenja od njega oduzet iznos od 13.770,00 kuna i iznos od 450,00 EUR-a, u protuvrijednosti iznos od 3.240,00 kuna, koji iznosi su od njega oduzeti temeljem čl. 82. u svezi čl. 80. KZ, to je temeljem čl. 82. st. 1. i 2. KZ uz primjenu čl. 466. ZKP-a od okrivljenog Ivana Kujundžića, kao razlika između zarade izvršenjem djela i oduzetog iznosa po policiji, kao iznos imovinske koristi oduzet iznos od 147.990,00 kuna.

Kako od okrivljenih Igora Dokića, Nevena Urlića, Ferdia Ahmetia i Mehdiia Ahmetia prilikom njihova uhićenja, nisu oduzeti kakvi novčani iznosi, to su gore navedenim izračunom pribavljenog iznosa zarade pribavljene prodajom opojne droge, koja se time smatra imovinskom koristi, koja obzirom na zakonske odredbe mora biti oduzeta, temeljem čl. 82. st. 1. i 2. KZ uz primjenu čl. 466. ZKP-a od tih okrivljenika oduzeto i to, od okrivljenog 9. Ferdia Ahmetia iznos od 51.750,00 kuna (I učin 6.000,00 kn + II učin 45.750,00 kn), od okrivljenog Mehdiia Ahmetia iznos od 237.780,00 kuna (I učin 45.000,00 kn + II učin 192.780,00 kuna), od okrivljenog Igora Dokića iznos od 33.750,00 kuna i od okrivljenog Nevena Urlića iznos od 17.700,00 kuna.

Kako je odredbom čl. 82. st. 4. KZ navedeno da će se imovinska korist oduzeti i kada se po bilo kojem pravnom osnovu nalazi kod treće osobe, a nije stečena u dobroj vjeri, poglavito ako je ta korist u svezi sa korišću koju je ostvarila grupa ljudi ili zločinačka organizacija koje je u vremenskoj povezanosti sa počinjenim kaznenim djelom i za koju se osnovano može smatrati da potječe od tog djela, jer se njezino zakonito podrijetlo ne može utvrditi, to je sud temeljem čl. 82. st. 4. u svezi st. 2. Kaznenog zakona (NN 105/04, NN 71/06) od Ivana Svaline oduzeo jedno osobno vozilo marke „Mercedes“ CLK 310 Kompressor reg. oznaka ST 876-RJ, broja šasije WDB2083451F147309, jedan motocikl marke „Piaggio“ tip „Beverly 500“ bez reg. oznake, broja šasije ZAPM3410000007077, te od Janje Svaline jedno osobno vozilo marke „Fiat Punto“ 60SX reg. oznaka ST 787-ND, broja šasije ZFA17600005075447, sa originalnim ključem toga vozila. Naime, Ivan Svalina i Janja Svalina roditelji su okrivljenih Gorana Svaline i Joška Svaline, za koje je osobe Ivana i Janju Svalina postupkom utvrđeno da prije svega nisu osobe koje znaju upravljati vozilima, nemaju vozački ispit, niti imaju vozačku dozvolu za njihovim upravljanjem, što pored materijalnog dokaza u tom smislu, potvrđuje u svom iskazu i sam svjedok Janja Svalina (list 3301). Nadalje, iz iskaza svjedoka Janje Svaline razvidno je kako je mirovina njenog supruga Ivana 3.200,00 kuna, dok ona mirovinu ne prima, slijedom čega je razvidno da te osobe niti svojim mjesečnim prihodima nisu mogli pribaviti tako skupocjena vozila, a s kojim su se stvarno koristili okrivljenici Goran i Joško Svalina, pa je tim evidentno da su njih dvojica zaradom od izvršenja kaznenog djela, pribavili navedena vozila, te ih u namjeri izbjegavanja bilo kakvog zakonitog oduzimanja ili kakvog oblika ovrhe nad njima, to namjeravali spriječiti „pripisivanjem“, odnosno pravnim označavanjem vlasnosti nad tim vozilima, u osobama svojih roditelja Ivana i Janje Svaline.

Kako su od pojedinih okrivljenika potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta privremeno oduzete pojedine količine opojne droge, sredstava za njihovo pripravljanje, te s tim u svezi i pojedinih predmeta uporabljenih za počinjenje predmetnog kaznenog djela iz t.1., to je sud temeljem čl. 173. st. 7. Kaznenog zakona od okrivljenika trajno oduzeo i to od okrivljenog 2. Joška Svaline opojnu drogu heroin mase 0,50 grama, digitalnu vagu s natpisom „Digital scale“ sa tragovima smeđe praškaste materije nalik na heroin, bočicu heptanona, od okrivljenog 8. Igora Dokića vagu za precizno mjerenje marke „Laica“ bijele boje, četiri PE vrećice ukupne mase 17,23 grama heroina i jednu PE vrećicu mase 0,26 grama heroina, od okrivljenika 5. Harisa Žunića opojnu drogu heroin ukupne mase 4.969,70 grama, 99,70 grama kokaina, 1,09 grama amfetamina i 9.970,40 grama smjese spihostimulansa kofeina i analgoantipiretika paracetamola, od okrivljenog 9. Ferdi Ahmetia stabljiku konoplje tipa droge marihuana duljine 81 cm, mase listova i cvjetnih vrhova 0,97 grama, devet komada plastičnih šprica Diskardit II 5 ml i devet komada plastičnih šprica Tik, od okrivljenog 14. Denisa Mirka Mandića 4,50 grama opojne droge heroin, te opojnu droga smola konoplje

(hašiš) mase 0,54 grama, te od okrivljenog 13. Siniše Bradarića dvije PE vrećice mase 0,17 grama opojne droge heroin.

Kako je nadalje, sud proglasio krivim okrivljenog 17. Tonća Budića za izvršenje kaznenog djela iz čl. 335. st. 2. KZ, opisanog u toč. 4. izreke presude, odnosno proglasio krivim okrivljenog 1. Gorana Svalinu za izvršenje kaznenog djela iz čl. 335. st. 1. KZ, opisanog u toč. 3. izreke presude, to je temeljem čl. 335. st. 3. Kaznenog zakona od tih okrivljenika oduzeto streljivo i eksplozivne tvari i to od okr. 17. Tonća Budića pet komada trotilskih metaka težine svakog po 500 grama, 68 komada streljiva kalibra 7,62 mm, pištolj marke CZ TT M 57 tvorničkog broja C-51295, kalibra 7,62 mm, 2 okvira za automatsku pušku kalibra 7,62 mm s po 30 komada streljiva istog kalibra, 23 komada streljiva call 7,62 mm, 3 upaljača za pješačku rasprskavajuću odskočnu minu, odnosno od okrivljenika 1. Gorana Svaline eksplozivna naprava koja se sastoji od eksplozivnog punjenja TNT mase 75 grama, bojeve detonatorske kapisle DK 8, sporogorećeg štapina dužine 36,5 cm. i komada kamena težine 620 grama.

Budući je sud, okrivljenike Gorana Svalinu, Ibrahima Stollakaja, Ferdia i Mehdiu Ahmetia, Denisa Mirka Mandića, Joška Balića i Tonća Budića, proglasio krivim za izvršenje kaznenog djela iz čl. 263. st. 1. KZ, opisanog u toč. 2. izreke presude, u izvršenje kojeg kaznenog djela, osim onog 17. Tonća Budića koji je djelo počinio pomaganjem, su se ti okrivljenici udružili, a prilikom kojeg izvršenja djela su pojedinim oštećenima nastupile imovinske štete, to je sud i budući je jedino oštećeni Zdravko Madunić postavio imovinsko pravni zahtjev, nakon što je utvrđeno da su izvršenjem toga kaznenog djela na njegovoj obiteljskoj kući popucala prozorska stakla, ovoga uputio u parnicu da tamo ostvari svoj imovinsko pravni zahtjev.

Nadalje, kako je izvršenjem kaznenog djela iz čl. 263. st. 1. KZ, opisanog toč. 2. činjeničnog opisa izreke presude i u odnosu na događaj od 28. travnja 2008. godine, oštećeno više vozila, te je postupkom utvrđeno da su vlasnicima vozila marke „VW Polo“ reg. oznake ST 363-KV Vesni Alagić i „Pasar“ reg. oznake ST 440-OZ Mati Botici, osiguravajuća društva „Croatia osiguranje“, i „Helios“ kod kojih su ta vozila bila osigurana, isplatila štetu nastalu na tim vozilima, uslijed izvršenja predmetnog kaznenog djela, to je sud temeljem čl. 132. st. 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku u svezi čl. 128. i 130. st. 2. Zakona o kaznenom postupku, osobi ovlaštenoj da podnese takav zahtjev prema odredbama građanskog prava i nakon što su oni imovinsko pravni zahtjev podnijeli i to oštećeniku OD „Croatia osiguranju“ d.d. Zagreb, a na koji je imovinsko-pravni zahtjev prešao sa Vesne Alagić, dosudio imovinsko pravni zahtjev u visini od 46.568,00 kuna, odnosno oštećeniku OD „Helios osiguranje“, a na koje je imovinsko pravni zahtjev prešao sa Mate Botice, dosudio imovinsko pravni zahtjev u visini od 44.402,36 kuna. Sud je odredio da su te iznose oštećenima OD „Croatia osiguranju“ d.d. Zagreb i OD „Helios osiguranju“ okrivljenici Goran Svalina, Ibrahim Stollakaj, Ferdi Ahmeti, Mehdi Ahmeti, Denis Mirko Mandić i Joško Balić, kao počinitelji tog kaznenog djela, za koji su se udružili, obvezni solidarno nadoknaditi u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude i pod prijetnjom ovrhe. Do navedenih iznosa sud je došao pregledom materijalne dokumentacije koje su tom sudu dostavili oštećenici OD „Croatia osiguranju“ d.d. Zagreb (list 2739-2749) i OD „Helios osiguranje“ (list 2831-2835), te iskaza oštećenika Vesne Alagić i Mate Botice.

Na kraju, vodeći računa o obiteljskim i materijalnim prilikama dolje navedenih okrivljenika, složenosti i duljini trajanja ovog kaznenog postupka, kao i nastalim troškovima tijekom vođenja istog, sud je, temeljem odredbe čl. 122. st. 1. u svezi čl. 119. st. 2. točka 1. i

6. Zakona o kaznenom postupku, obvezao okrivljenike na dužnost naknade troškova ovog kaznenog postupka i to okrivljenog 1. Goran Svalina na ukupan iznos od 9.020,00 kuna, od kojih iznos od 2.100,00 kuna predstavlja trošak psihijatrijskog vještačenja, iznos od 1.000,00 kuna trošak vještaka za eksplozije i požare, te iznos od 920,00 kuna na ima troškova toksikološkog vještačenja, dok preostalih 5.000,00 kuna predstavlja trošak sudskog paušala, okrivljenog 2. Joška Svalina na ukupan iznos od 5.100,00 kuna, od kojih iznos od 2.100,00 kuna predstavlja trošak psihijatrijskog vještačenja, te preostalih 3.000,00 kuna trošak sudskog paušala, 8. Igor Dokić na ukupan iznos od 3.100,00 kuna, od kojih iznos od 2.100,00 kuna predstavlja trošak psihijatrijskog vještačenja, te preostalih 1.000,00 kuna trošak sudskog paušala, 10. Mehdi Ahmeti na ukupan iznos od 3.100,00 kuna, od kojih iznos od 2.100,00 kuna predstavlja trošak psihijatrijskog vještačenja, te preostalih 1.000,00 kuna trošak sudskog paušala, dok je okrivljenike 3. Juricu Gabrića, 4. Antu Kosora, 7. Ivana Kujundžića, 9. Ferdia Ahmetia i 17. Tonća Budića obvezao na ime troškova postupka isplatiti svaki iznose od po 1.000,00 kuna na ime sudskog paušala.

Temeljem odredbe čl. 122. st. 4. Zakona o kaznenom postupku sud je okrivljenike Harisa Žunića, Ibrahima Stollakaja, Nevena Urlića, Tonća Devivia, Sinišu Bradarića, Denisa Mirka Mandića i Dragana Boljata oslobodio obveze naknade troškova ovoga kaznenog postupka u cijelosti, navodeći da isti troškovi padaju na teret proračunskih sredstava, iz razloga što su materijalne prilike tih okrivljenika i po njihovom izjašnjavanju loše, te nije utvrđeno da isti imaju stalne ili povremene prihode, slijedom čega bi plaćanjem troškova postupka od strane tih okrivljenika, bilo dovedeno u pitanje njihovo uzdržavanje, pri čemu se navodi, uz potvrdu takve odluke te stvaranja nepotrebnih troškova eventualne ovrhe na stvarima u kući prilikom naplate takvih troškova, da tim okrivljenicima predstoji i izdržavanje zatvorskih kazni u duljem vremenskom periodu.

U Splitu, 16. rujna 2010. godine

ZAPISNIČAR

PREDSJEDNIK VIJEĆA

MARIJA MALTEŽ, v.r.

ZORAN KEŽIĆ, v.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi u 4 primjerka.

DNA 1) USKOK Split

2) okrivljenicima 1-15 i 17

3) braniteljima okrivljenika 1 - 17

4) u spis

Po pravomoćnosti:

- OD „Croatia osiguranje“ d.d.Zagreb,
- OD „Helios osiguranje „, d.d.Zagreb
- Zdravko Madunić

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Marija Maltež

